

6. neděle velikonoční C

*Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí.
Pokoj vám zanechávám,
svůj pokoj vám dávám. (srov. Jan 14,27)*

První čtení

Skutky apoštolů 15,1-2.22-29

Někteří lidé přišli z Judska (do Antiochie) a poučovali bratry: "Nedáte-li se podle mojžíšského zvyku obřezat, nemůžete dojít spásy." Pavel a Barnabáš se však s nimi dostali do hádky a úporně se s nimi o to přeli. Bylo proto rozhodnuto, aby se kvůli této sporné otázce Pavel, Barnabáš a někteří z nich odebrali k apoštolům a starším do Jeruzaléma. Tehdy se apoštolově a starší spolu s celou církevní obcí rozhodli, že ze svého středu vyberou několik mužů a pošlou je s Pavlem a Barnabášem do Antiochie, totiž Judu, kterému říkali Barsabáš, a Silu – vedoucí muže mezi bratry. A po nich poslali toto psaní: "Apoštolově a starší posílají bratrský pozdrav bratrům v Antiochii, Sýrii a Kilíkii, obráceným z pohanství. Dověděli jsme se, že vás někteří lidé z našeho středu znepokojili a popletli svými řečmi, ačkoli k tomu nedostali od nás žádné pověření. My jsme se tedy nyní jednomyslně rozhodli, že vybereme některé muže a pošleme je k vám zároveň s naším drahým Barnabášem a Pavlem, lidmi, kteří nasadili svůj život pro našeho Pána Ježíše Krista. A tak jsme vypravili Judu a Silu, aby vám to vyložili ještě ústně. Rozhodl totiž Duch svatý i my, že vám nemá být ukládáno žádné další břemeno kromě těchto nutných věcí: vyvarovat se toho, co bylo obětováno modlám, krve, masa z udušených zvířat a smilstva. Budete-li se těchto věcí chránit, jednáte správně. Buďte zdraví."

Druhé čtení

Zjevení 21,10-14.22-23

Anděl mě přenesl v duchu na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město, Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha a září Boží vznešeností. Jiskřilo jako nejvzácnější kámen, jako křišťálově (průhledný) jaspis. Mělo silné a vysoké hradby s dvanácti branami, na nich dvanáct andělů a jména nadepsaná na nich jsou jména dvanácti izraelských kmenů. Tři brány (ležely) k východu, tři brány k severu, tři brány k jihu a tři brány k západu. Městské hradby mají dvanáct základních (kamenů) a na nich dvanáct jmen dvanácti Beránkových apoštolů. Chrám jsem v něm však neviděl, neboť

Pán Bůh vševládný a Beránek – to je jeho chrám. A toto město nemá zapotřebí ani slunce, ani měsíce, aby ho osvětlovaly, protože ho ozařuje Boží velebnost. Jeho světlem je Beránek.

Evangelium

Jan 14,23-29

Ježíš řekl svým učedníkům: "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává moje slova. A (přece) slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal. To jsem k vám mluvil, dokud ještě zůstávám u vás. Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl já. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí. Slyšeli jste, že jsem vám řekl: 'Odcházím' a 'zase k vám přijdu.' Kdybyste mě milovali, radovali byste se, že jdu k Otci, neboť Otec je větší než já. Řekl jsem vám to už teď, dříve než se to stane, abyste uvěřili, až se to stane."

K zamyšlení

Na křesťanskou víru se často nahlíží jako na zachovávání pravd víry. Nechceme snižovat teologii jako vědu, ale naše křesťanská víra znamená v první řadě a přede všemi poučkami o víře a přede vši vědou setkání s Kristem. Setkání s Kristem, které nastane po uslyšení slova Božího a jeho následování.

V dnešní vstupní modlitbě se modlíme za to, aby tajemství velikonoc proměnilo a utvářelo celý náš život. Kdo opravdu naslouchá, neotvírá pouze své uši, ale sám sebe. Přijímá do sebe to, co slyší a určuje podle toho své myšlenky a skutky. V úsilí poslouchat srdcem a podle toho utvářet naše vlastní životy nejsme odkázáni sami na sebe. Ježíš si je vědom, že toho nemůžeme dosáhnout pouze vlastním úsilím a slibuje nám pomoc. Tato pomoc je Duch svatý. Jeho ovocem je vnitřní mír.

"Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo... Kdo mě nemiluje, nezachovává mé slovo." Ježíš nás nepoznává podle našich výjimečných výkonů, ale podle našeho otevřeného srdce. Zda jsme otevřeni působení Ducha. Zda je v našich srdcích pro něho a jeho slovo místo.

Jakým způsobem přijímají lidé Boží slovo a podle toho se chovají, zda nám to či ono připadá správné nebo ne, to vše nám nepřisluší hodnotit. Všechno hledání, všechny otázky a boje, které se v jeho formování zdají tak rozporuplné, jsou v Boží velikosti pozdviženi. Jsme neustále v nebezpečí, že skrze naše přesvědčení, že vše víme lépe, skrze tvrdost srdcí a netoleranci, ztratíme Ducha. Pak se nám nedostává vědomí, že nás nese Bůh, ve kterém není jen mnohost, ale i protiklad! I když všichni obdrží stejného ducha, ducha Ježíše Krista, přesto jsou cesty utváření našich životů různorodé.